

KATEDRA I ZAKŁAD PROFILAKTYKI ZDROWOTNEJ

KIEROWNIK: PROF. ZW. DR. HAB. MED. JACEK WYSOCKI

ul. H. Świącickiego 6
60-781 Poznań

tel. 61 854 65 77
jwysocki@ump.edu.pl

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
BIURO RADY DISCYPLINY
NAUKI MEDYCZNE

wpi.
dnia 26-08-2022

L. dz. RN-BM/ 1360

KZPZ/50/2022

Prof. dr hab. Jacek Wysocki
Katedra i Zakład Profilaktyki Zdrowotnej
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
ul. Świącickiego 6, 60-781 Poznań

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu

VIDI:
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DISCYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodnicząca
Agnieszka Hałoń
prof. dr hab. Agnieszka Hałoń

Poznań, dn. 10 sierpnia 2022 roku

Ocena osiągnięcia naukowego, pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, istotnej aktywności naukowej oraz dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i współpracy z naukowymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi

Dr n. med. Moniki Pazgan-Simon

w związku z postępowaniem habilitacyjnym o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie Nauki medyczne

Poniższą opinię przygotowano w oparciu o powołanie jako recenzenta wyżej wymienionego postępowania przez Radę Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu (pismo RN-BM/923/2022).

I. Sylwetka zawodowa

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon jest absolwentką Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu (obecnie: Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu). W trakcie studiów odbyła 6-miesięczne stypendium w ramach Programu Erasmus w Grenoble. Po ukończeniu studiów podjęła pracę jako lekarz stażysta w Dolnośląskim Centrum Onkologii we Wrocławiu, a następnie w latach 2004-2009 odbyła studia doktoranckie w Klinice Chorób Zakaźnych AM we Wrocławiu zakończone nadaniem stopnia doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt.: „Znaczenie zakażenia poliomawirusami JCV, BKC u pacjentów zakażonych HIV-1 z zaawansowanym niedoborem odporności.”

Kandydatka uzyskała tytuł specjalisty w zakresie chorób zakaźnych w roku 2012, a umiejętność hepatologa w roku 2016.

Aktualnie pracuje jako starszy asystent w I Oddziale Chorób Zakaźnych Wojewódzkiego Specjalistycznego Szpitala im. J. Gromkowskiego we Wrocławiu i jednocześnie w ramach umowy zleconej realizuje obowiązki nauczyciela akademickiego w Klinice Chorób Zakaźnych i Hepatologii Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

II. Ocena osiągnięcia naukowego

Kandydatka przedstawiła jako podstawę do ubiegania się o tytuł doktora habilitowanego cykl sześciu publikacji pod wspólnym tytułem „Badania nad czynnikami progresji przewlekłych chorób wątroby o zróżnicowanej etiologii i rozwoju raka pierwotnego wątroby”. Na cykl ten składają się następujące publikacje:

1. Monika Pazgan-Simon, Sylwia Serafińska, Justyna Janocha-Litwin, Krzysztof Simon, Jolanta Zuwała-Jagiełło: Diagnostic Challenges in Primary Hepatocellular Carcinoma: Case report and Review of Literature. Report in Oncological Medicine 2015, art. 878763, 1-5. (IF=0, MNiSW=0)

W pracy tej autorzy przedstawili trzy przypadki kliniczne ilustrujące trudności diagnostyczne dotyczące raka pierwotnego wątroby. Na podstawie tych przykładów oraz przeglądu literatury zwrócili uwagę na ograniczoną przydatność badań USG oraz niskiej jakości badań tomograficznych. Przedstawione trudności stały się punktem wyjścia dla dalszych publikacji Habilitantki.

2. Jolanta Zuwała-Jagiełło, Eugenia Murawska-Ciałowicz, Monika Pazgan-Simon: Increased circulating Advanced Oxidation Protein Products and High-Sensitive troponin T in cirrhotic patients with chronic hepatitis C: A preliminary report. Biomed Res Int. 2015;2015:786570. doi: 10.1155/2015/786570. (IF=2,134; MNiSW=20).

W powyższej publikacji wykazano, że stężenie osoczowej troponiny i AOPP albumin, chociaż nie są parametrami wydolności wątroby, to jednak mogą być bardzo pomocne w ocenie zaawansowania i progresji choroby wątroby. Szczególnie interesujące było wykazanie przydatności zmian stężenia troponiny.

3. Jolanta Zuwała- Jagiełło, Krzysztof Simon, Michał Kukła, Eugenia Murawska-Ciałowicz, Joanna Górka- Dynysiewicz, Ewa Grzebyk, Monika Pazgan-Simon: Increased circulating endocan in patients with cirrhosis: relations to bacterial

infection and severity of disease. *Journal of Physiology and Pharmacology* 2017; 68:273-282. (IF=2,478, MNiSW=25).

W powyższej publikacji wykazano znaczenie endokanu jako markera uszkodzenia śródbłonna związanego z reakcją zapalną, która może prowadzić do dekompensacji funkcji wątroby. Wykorzystanie tego markera pozwala na wczesne postawienie rozpoznania i podjęcie leczenia, które może przesądzać o dalszych losach chorego.

4. Monika Pazgan-Simon, Krzysztof Simon, Ewa Jarowicz, Katarzyna Rotter, Anna Szymanek-Pasternak, Jolanta Zuwała-Jagiełło: Hepatitis B treatment in hepatocellular carcinoma patients prolongs survival and reduce the risk of cancer recurrence. *Clinical and Experimental Hepatology* 2018; 4:210-216. (IF=0, MNiSW=7)

W powyższej pracy autorzy wykazali, że u chorych z marskością wątroby związaną z zakażeniem HBV powikłaną rozwojem raka pierwotnego wątroby łączenie terapii przeciwwirusowej z leczeniem chirurgicznym nowotworu przedłuża życie chorych, a w przypadku skutecznego leczenia chirurgicznego zapobiega wznowie nowotworu.

5. Monika Pazgan-Simon, Jolanta Zuwała-Jagiełło, Tomasz Menżyk, Martyna Bator, Aleksandra Derra, Andrzej Lekstan, Ewa Grzebyk, Krzysztof Simon, Michał Kukła: Serum Betatrofin and Irisin level in hepatocellular carcinoma. *Journal of Physiology and Pharmacology* 2020;70:113-123. (IF=3,011; MNiSW=70)

Betatropina jest adipokiną, której zwiększony poziom jest obserwowany w cukrzycy, otyłości, włóknieniu i chorobie tłuszczeniowej wątroby. Irizina natomiast powstaje w mięśniach szkieletowych oraz w tkance tłuszczowej, natomiast jej rola w etiopatogenezie chorób wątroby była mało poznana. Autorzy omawianej publikacji wykazali, że chociaż oznaczanie stężenia betatropiny jest przydatne w określaniu zaawansowania chorób wątroby, to okazało się mało przydatne jako marker nowotworzenia. Natomiast spadek stężenia irizyny obserwuje się w przypadku postępu włóknienia i zaawansowania choroby wątroby oraz w sytuacji progresji choroby nowotworowej.

6. Monika Pazgan-Simon, Michał Kukła, Jolanta Zuwała-Jagiełło, Aleksandra Derra, Martyna Bator, Tomasz Menżyk, Andrzej Lekstan, Ewa Grzebyk, Krzysztof Simon: Serum visfatin and vaspin levels in hepatocellular carcinoma (HCC). *Plos One* 2020; 15:1-13. (IF=3,240, MNiSW=100)

Autorzy wykazali wzrost stężenia vaspiny i visfatyny w surowicy krwi u pacjentów z rakiem wątroby w przebiegu marskości wątroby o etiologii zakaźnej, co odróżnia tę grupę chorych od osób z marskością wątroby i HCC o innej etiologii. Wzrost stężenia visfatyny u chorych z rakiem wątroby w przebiegu zakażenia HCV może mieć związek z rozwojem cukrzycy u tych osób.

Cały cykl prac składa się z dwóch prac opublikowanych w czasopismach bez IF oraz czterech o sumarycznej punktacji IF=10,863. Według punktacji Ministerstwa Nauki łączna liczba punktów całego cyklu wynosi 222. W czterech pracach z przedstawionego cyklu Habilitantka jest pierwszym autorem, a w dwóch ostatnim. Osiągnięcie naukowe ma spójny charakter i stanowi konsekwentne pogłębianie wiedzy naukowej dotyczącej różnych aspektów przewlekłych chorób wątroby, a zwłaszcza wczesnego rozpoznawania ich progresji. Szczególne miejsce w dorobku kandydatki stanowią badania służące wczesnemu wykrywaniu raka pierwotnego wątroby, zarówno na podłożu marskości wątroby, jak i bez tego uszkodzenia narządu, w przebiegu zakażeń wirusami hepatotropowymi, ale także bez tych infekcji. Cykl prac stanowi dowód bardzo ukierunkowanych zainteresowań naukowych Autorki, która w oparciu o swoje wcześniejsze publikacje oraz doniesienia światowe formułuje następne pytania naukowe. W oparciu o bogaty materiał kliniczny oraz dostęp do nowoczesnych metod laboratoryjnych przeprowadza analizy badawcze, a uzyskane wyniki przedstawia w publikacjach naukowych przyjmowanych do druku w renomowanych czasopismach fachowych. Osiągnięcie naukowe jest także dowodem, że Habilitantka wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, co stanowi konkretne kryterium oceny jego wartości. Dlatego można stwierdzić, że przedstawiony cykl prac spełnia wymagania stawiane osiągnięciu naukowemu, które może stanowić podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

III. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych oraz istotnej aktywności naukowej

Na całość dorobku naukowego Kandydatki składa się 38 prac oryginalnych, 20 prac poglądowych, 11 opisów przypadków oraz 29 rozdziałów w monografiach. Wartość punktowa dorobku wykazana przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu wynosi 66,492 pkt IF (razem z cyklem 77,355 pkt) uzyskana na podstawie odpowiednio 24 i 28 publikacji. Punktacja wg MNiSW wynosi 1811 i 2033 punkty

odpowiednio. Zwraca uwagę bardzo intensywny rozwój naukowy. Do czasu uzyskania stopnia doktora nauk medycznych dorobek Habilitantki wynosił 113 punktów MNiSW i 1,889 punktów IF. Wskazuje to wyraźnie, że w latach 2010 – 2021 wykazała bardzo dużą aktywność naukową, przy czym wartościowe prace, których była pierwszym lub ostatnim autorem potwierdzają systematyczny rozwój samodzielności naukowej.

W dorobku naukowym Autorki można wyróżnić kilka głównych zainteresowań badawczych. W pierwszym okresie aktywności naukowej Habilitantka zajmowała się zakażeniem wirusem nabytego niedoboru odporności HIV-1 wraz z AIDS. Z tego okresu pochodzi doktorat Kandydatki pt.: "Znaczenie zakażenia poliomawirusami JCV/BKV u osób zakażonych HIV-1 z zaawansowanym niedoborem odporności" (Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, data nadania stopnia doktora 24.02.2010 r., promotor dr hab. Brygida Knysz). W tym obszarze Habilitantka zajmowała się także zagadnieniem naturalnej ochrony par heteroseksualnych przed zakażeniem HIV w związku z wariantami genowymi receptora CCR5. Z tego okresu pochodzą także interesujące doniesienia kazuistyczne.

W kolejnych latach Kandydatka skoncentrowała się na problematyce przewlekłych chorób wątroby, a zwłaszcza marskości tego narządu i raka pierwotnego wątroby. W tym nurcie prowadziła badania dotyczące podstaw molekularnych rozwoju raka wątroby i wynikających z nich nowych możliwości leczenia tego nowotworu. Poszerzenie znajomości podstaw molekularnych może także przyczynić się do wypracowania indywidualizacji terapii, co jest jednym z najważniejszych kierunków współczesnej onkologii. W badaniach Habilitantki sporo miejsca zajmują pacjenci z przewlekłym zakażeniem HBV i HCV, co wynika z sytuacji epidemiologicznej w Polsce, ale rzutuje także na konieczność uwzględnienia tego czynnika w leczeniu chorych. Z tego względu zapewne powstały publikacje dotyczące nowych możliwości leczenia przewlekłego zapalenia wątroby o etiologii HBV i HCV. W swoich badaniach naukowych zajmowała się także rolą Pentraksyny 3 w diagnostyce zaawansowanego włóknienia wątroby.

W ostatnich latach konsekwencją epidemii SARS-Cov-2/COVID-19 były doniesienia naukowe dotyczące tego zakażenia, w tym także mechanizmu uszkodzenia wątroby w jego przebiegu.

Podsumowując osiągnięcia naukowo-badawcze dr n. med. Moniki Pazgan-Simon można stwierdzić, że zwłaszcza w okresie ostatnich 11 lat, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora wykazuje bardzo dużą aktywność naukową potwierdzoną wartościowymi publikacjami. Dowodem na ich znaczenie w rozwoju dyscypliny naukowej jest liczba cytowań – 220 (bez autocytowań 207) oraz indeks Hirscha = 8 (wg *Web of Science Core Collection*, stan na dzień 26.11.2021 r.).

IV. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i współpracy z naukowymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon posiada doświadczenie jako nauczyciel akademicki. Prowadzi zajęcia ze studentami Wydziału Stomatologii oraz kierunku Dietetyka Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Opiekuje się także grupą studentów Wydziału Lekarskiego skupionych w Studenckim Towarzystwie Naukowym. Zwraca uwagę bardzo duże zaangażowanie w dydaktykę podyplomową dla lekarzy organizowaną przez Naczelną i Dolnośląską Izbę Lekarską. Posiada także doświadczenie z zakresie popularyzacji nauki prowadząc wykłady w ramach Festiwalu Nauki na Dolnym Śląsku i dla Uniwersytetu III Wieku. Była kierownikiem specjalizacji z chorób zakaźnych jednej lekarki. Przy okazji ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego warto podkreślić, że była promotorem pomocniczym jednego ukończonego przewodu doktorskiego: Joanna Górki-Dynysiewicz - Pentraksyna 3 w modelu własnym oceny zaawansowania włóknienia wątroby u chorych z przewlekłym wirusowym zapaleniem wątroby typu C. Kandydatka w swoim Autoreferacie przedstawiła listę blisko 60 wystąpień na kongresach i konferencjach naukowych w Polsce i zagranicą.

Habilitantka posiada także doświadczenie w realizacji projektów naukowych, zarówno finansowanych z zewnątrz uczelni (NCBiR), jak prowadzonych w ramach działalności statutowej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Z dorobku naukowego wynika, że prowadzi współpracę naukową z innymi jednostkami macierzystej Uczelni, jak i z naukowcami z innych ośrodków (np. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego). Posiada także doświadczenie w prowadzeniu współpracy międzynarodowej z ośrodkami w Holandii i Kanadzie.

Ważnym osiągnięciem jest recenzowanie prac publikowanych w renomowanych czasopismach naukowych, między innymi w *Cancers*, *Cells*, *Journal of Cancer Research and Therapeutics* i innych.

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon jest członkiem kilku towarzystw naukowych, między innymi Polskiego Towarzystwa Epidemiologii i Chorób Zakaźnych, Polskiego Towarzystwa Hepatologii, Europejskiego Towarzystwa Badań nad Wątrobą (EASL) oraz Polskiego Towarzystwa Medycyny Morskiej i Tropikalnej.

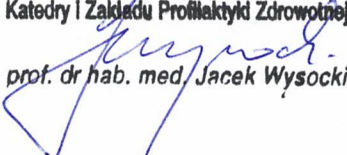
Postawa Kandydatki jako lekarza w okresie walki z COVID-19 zyskała uznanie władz samorządowych – otrzymała Medal Prezydenta Wrocławia „Zasłużony dla Wrocławia”.

V. Podsumowanie i wniosek końcowy

Recenzent dokonał oceny osiągnięcia naukowego stanowiącego cykl sześciu powiązanych tematycznie artykułów naukowych pt.: „**Badania nad czynnikami progresji przewlekłych chorób wątroby o zróżnicowanej etiologii i rozwoju pierwotnego raka wątroby**” będącego podstawą wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz aktywności naukowej dr n. med. Moniki Pazgan-Simon pod kątem wymagań określonych w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zmianami), a zwłaszcza określonych w art. 219.1 tej ustawy i przedstawia poniżej podsumowanie tej oceny.

Osiągnięcie naukowe ma spójny charakter i stanowi konsekwentne pogłębianie wiedzy naukowej dotyczącej różnych aspektów przewlekłych chorób wątroby, a zwłaszcza wczesnego rozpoznawania ich progresji. Jest także dowodem, że Habilitantka wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, co stanowi konkretne kryterium oceny jego wartości. Podsumowując pozostałe osiągnięcia naukowe dr n. med. Moniki Pazgan-Simon można stwierdzić, że zwłaszcza w okresie ostatnich 11 lat, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, wykazuje bardzo dużą aktywność badawczą potwierdzoną wartościowymi publikacjami w uznanych czasopismach naukowych, czego dowodem jest ocena punktowa dorobku, liczba cytowań oraz indeks Hirscha. Kandydatka posiada także znaczne doświadczenie w dydaktyce zarówno przeddyplomowej, jak i podyplomowej. Prowadzi współpracę naukową z ośrodkami zagranicznymi, jest aktywna w towarzystwach naukowych, a także recenzuje artykuły naukowe dla uznanych czasopism fachowych. Wszystko to pozwala stwierdzić, że dr n. med. Monika Pazgan-Simon spełnia wymagania określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

(Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. Zmianami) i w pełni zasługuje na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie Nauki medyczne. Dlatego wnoszę do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

KIEROWNIK
Katedry i Zakładu Profilaktyki Zdrowotnej

prof. dr hab. med. Jacek Wysocki